

Bir Sevdadır Diyarbakır

– oktay-guvener · 22 Mart 2025

Yüreği, Hevsel misali, uçsuz bucaksız patikalarında dolaşan
Bir ceylan gibi ürkek.
Hani içine girsen,
Yollarında kaybolacağından korkarsın...

Hasreti,
Kırklar Dağı'ndan yankılanan bir ağıt,
Taş duvarlara çarpa çarpa büyüyen bir sızı,
Hani duyunca,
Yüreğini söküp götüreceğinden korkarsın...

Gülüğü,
On Gözlü de sessizce süzülen bereket...
Bir gül dalına asılı kalmış tebessüm.
Hani çok izlesen,
Akıp giden ömrüne ağıt yakacağından korkarsın...

Ya elleri...
Elleri, Mezopotamya'da filizlenen bir çift nergis,
Gözyaşlarıyla sulandıkça daha da güzel kokan.
Tutup sevmeye kalksan,
Solacağından korkarsın...

Ah O Saçları,
Diyarbakır'ın kara gecelerine savrulmuş bir zülûf,
Rüzgâra tutunup sır gibi saklanan bir esinti.
Hani bir teline dolansan,
Sonsuza dek orada kalacağından korkarsın...

Ve yüreği...
Dicle'nin ortasında mahsur kalmış yalnız bir ada,
Tam vardım derken kaybolan,
Vazgeçip döndüğünde bir anda varolan
Ne varılabilir, ne de vazgeçebilirsiniz...

Gözleri,
Yetim kalmış bir şiirin tamamlanmayan dizesi,
Bir mektubun sonuna eklenmeyen vuslattır.
Yazmaya kalksan,
kalemin kırılacağından korkarsın...

Adı ise,
Her andığında içini kavuran bir yangın,
Dumanı dualara karışan.
Dua etsen, kabul olmaz diye korkarsın...

Hele sevdası,
Surların gölgesine düşen bir çınar,
Kökleri tarihin derinliklerine sarkan.
Köküne sarılsan,
bir daha ayrılamamaktan korkarsın...

Böyle bir sevdadır Diyarbakır.